

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/323/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917203681
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5917203681.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: JUDr. A. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. XXA, Z. - S., zastúpeného JUDr. Ladislavom Mejštrikom, advokátom so sídlom B.. E. XX, Z., proti žalovaným: 1/ Z. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. L. X, XXXX N. F., Holandsko, 2/ mal. Z. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. K. XXXX/X, S., zastúpený zákonným zástupcom Z. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXX/XX, S., obaja zastúpení JUDr. Matúšom Lemešom, advokátom so sídlom E. XX, E., o zaplatenie 2 140,95 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 2C/17/2017-132 zo dňa 03. 10. 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie podľa ust. § 488, § 489 OZ, § 18 ods. 2, 4 z. č. 586/2003 Z. z. o advokácii zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu a žalovaným priznal proti nemu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, majúc za to, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná. V konaní bolo preukázané a medzi sporovými stranami nebolo sporné, že žalovaní 1/, 2/ sú dedičmi po neb. B. L., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, ktorému žalobca počas jeho života poskytoval právnu pomoc ako obhajca, nakoľko bol stíhaný pre pokus zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, ktoré trestné stíhanie sa viedlo na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Ružomberku pod sp. zn. ČVS: ORP-378/VYS-RK-2014. V predmetnej veci za života nebohého požiadal jeho švagor žalobcu ako obhajcu o poskytovanie právnych služieb a zároveň mu vybavil účasť vo väzbe v Žiline, kde sa nebohý nachádzal a tu mu nebohý podpísal aj splnomocnenie na zastupovanie v tejto trestnej veci. Žalobca ako obhajca uskutočňoval úkony právnej pomoci až do smrti nebohého. O tejto skutočnosti nebolo sporu a túto skutočnosť strany sporu ani nespochybovali. Nakoľko B. L. dňa XX. XX. XXXX zomrel, Okresný súd Ružomberok uznesením sp. zn. 1T/22/2015 zo 06. 05. 2015 zastavil trestné stíhanie proti obžalovanému z dôvodu, že tento zomrel. V zmysle uvedeného splnomocnenia teda žalobca uskutočnil služby právnej pomoci pre obvineného tak, ako boli vyúčtované vo vyúčtovaní trov obhajoby zo dňa 10. 05. 2015. Žalovaní 1/, 2/ ako dedičia po nebohom spochybnili iba dva úkony právnej pomoci, s čím sa žalobca stotožnil, avšak i napriek tejto skutočnosti odmietli dlžnú sumu uhradiť. Na základe ukončenia právnej pomoci žalobca vystavil 30. 09. 2015 faktúru č. 2015415 na nebohého, kde mu vyfakturoval právne zastupovanie vo výške 3 140,95 eur. Z tejto sumy bola uhradená švagrom nebohého N. S. suma 1 000,- eur, pričom zvyšnú sumu dedičia uhradiť odmietli. Z tohto dôvodu žalobca prihlásil túto pohľadávku do dedičského konania po nebohom poručiteľovi, ktoré prebiehalo na Notárskom úrade JUDr. Márie Macháčkovej pod sp. zn. 7D/83/2015. Žalovaní však odmietli dlh nebohého uznať a z tohto dôvodu preto podal žalobca žalobu na súd a domáhal sa zaplatenia svojho nároku. Žalovaní namietli, že nebohý poručiteľ vystupoval vo vzťahu k žalobcom ako spotrebiteľ právnych služieb, pričom spotrebiteľský druh občianskoprávných zmlúv má osobitný režim právnej úpravy, ktorý sa vyznačuje zvýšeným záujmom spoločnosti ochraňovať slabšieho účastníka zmluvného vzťahu - spotrebiteľa, pričom poukázali na ust. § 18 ods. 4 zákona o advokácii, v zmysle ktorého je advokát povinný v

priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne. V sporovom konaní platí povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazná. Teda ak sporová strana niečo tvrdí, má povinnosť toto aj dokázať. Nepostačuje, ak ostane táto skutočnosť v rovine tvrdenia. V danom spore bolo vykonaním dokazovania preukázané, že žalobca ako poskytovateľ právnych služieb neunesol dôkazné bremeno, pretože súdu nepredložil žiadny dôkaz okrem vlastného tvrdenia, že by si túto informačnú povinnosť splnil. Dôvodil, že o výške odmeny niekoľkokrát hovoril so švagrom nebohého, ktorý sprostredkoval jeho obhajobu, ako aj so samotným B. L., pričom uviedol, že žiadnu písomnú zmluvu o poskytnutí právnej pomoci okrem splnomocnenia nemá. Žalobca teda súd nepresvedčil, že by si dôsledne splnil túto povinnosť, pričom samotné tvrdenie žalobcu ohľadom tejto skutočnosti nepostačuje. Okrem toho poukázal na skutočnosť, že žalobca vystavil faktúru po smrti nebohého na jeho meno, t. j. bola vystavená na subjekt, ktorý nemal spôsobilosť na právne úkony z toho dôvodu, že zomrel. Vzhľadom na uvedené faktúra nemala byť vystavená na nebohého a keďže tak nebolo vykonané, doposiaľ nie je ani splatná. Preto aj napriek tomu, že úkony právnej služby boli obhajcom vykonané, obhajcovi nárok na zaplatenie dlžnej sumy z vyššie uvedených dôvodov nepriznal. Samotný žalobca na preukázanie skutočnosti, že informoval nebohého o výške odmeny za jednotlivé úkony právnej pomoci navrhol vypočuť svedkov S.. D. a p. N. S., švagra nebohého, ktorý sprostredkoval obhajobu, avšak súd jeho návrhy ako nedôvodné v celom rozsahu zamietol. Poukázal na tú skutočnosť, že uvedené návrhy dôkazov neboli oznámené strane žalovaných, samotný žalobca mal možnosť vyjadriť sa k podanému odporu, pričom sa v lehote stanovenej súdom k tomuto nevyjadril a prvýkrát súdu oznámil, že chce vypočuť svedka N. S. vo svojom podaní, ktoré bolo doručené elektronicky 05. 06. 2018, ktorým žiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti. To isté platí aj ohľadom ďalšej svedkyne G. D., bývalej priateľky nebohého. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 153 ods. 1 CSP, podľa ktorého sú strany povinné uplatniť prostriedky procesného útoku, aj prostriedky procesnej obrany včas, pričom prostriedky procesného útoku a procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Vzhľadom k tomu, že strana žalobcu tieto návrhy dôkazov neoznámila včas, nakoľko strana žalovaných o týchto návrhoch nevedela, pričom žalobca stranu žalovaných neupovedomil o tom, že navrhuje výsluch svedkov a strana žalovaného by sa musela na výsluchy pripraviť a vykonať poradu so svojím právnym zástupcom, čo by znamenalo odročenie pojednávania, súd na tieto návrhy neprihliadol, pretože žalobca mal dostatok času na to, aby uplatnil prostriedky procesného útoku. I napriek tomu, že bol vyzvaný na vyjadrenie sa k podanému odporu, žalobca sa k podanému odporu vôbec nevyjadril, a preto súd návrhy dôkazov, ktoré strana žalobcu navrhla vykonať, zamietol.

2. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/, f/, h/ CSP a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Mal za to, že povinnosť tvrdenia bola podporená vlastnoručne podpísanou plnou mocou nebohého, uskutočnením všetkých úkonov, súhlasom nebohého prejavovým jeho podpisom na splnomocnení, kde jednoznačne podpísal, že žalobcovi za zastupovanie patrí odmena, ktorá mu bola oznámená a ktorú sa zaväzuje zaplatiť. Podpis žalovaným nebol spochybnený, teda je potrebné mať za to, že medzi účastníkmi sporu je táto skutočnosť nesporná. Nesporným zostalo poskytnutie obhajoby, rozsah úkonov obhajoby dvoch úkonov, čím je daný stav objektívne prebehnutých skutočností, ktoré je možné zistiť z trestného spisu. Spornou skutočnosťou je tvrdenie o tom, že nepoučil nebohého podľa ust. § 18 ods. 4 zákona o advokácii, a preto mu nárok nepatrí. Toto hodnotenie nie je možné vyložiť tak zužujúco ako to učinil súd prvej inštancie, pretože tento záver súdu naštrbujú okolnosti, ktoré je potrebné pri prijímaní právnych záverov zobrať na zreteľ, a to, že zmluva o poskytnutí právnej pomoci si nevyžaduje písomnú formu, že ak pripustíme, neexistenciu zmluvy, ale na splnomocnení je podpis nebohého o tom, že vie, že v zmysle plnej moci musí zaplatiť právne služby a nie je predložená konkrétna zmluva, tak potom práve podpis nebohého je dôkazom toho, že bol poučený o výške náhrady za služby obhajoby. Svoje rozhodnutie súd postavil na neunesení dôkaznej povinnosti, hoci odmietol dôkazy realizovať, odmietol vypočuť osoby, ktoré vo veci navrhol. Uvedené svedčí o jednostrannom pohľade na vec, keď sa zoberie do úvahy, že vec súdu napadla 24. 04. 2017. Dôkazy boli súdu predložené 05. 06. 2018 a pojednávanie bolo uskutočnené až 05. 09. 2018, teda bol dostatok času na to, aby súd zaslal vyjadrenie protistrane, aby sa táto mohla na navrhovaných svedkov pripraviť, keď súd argumentoval nemožnosť protistrany na daných svedkov sa pripraviť. Neobstojí potom zdôvodnenie súdu, že prostriedky procesného útoku a obrany neboli uplatnené včas. Koncentračná zásada má viesť k tomu, aby sa sumarizovali dôkazy do času nariadeného pojednávania, aby sa toto

bezdôvodne neodročovalo pre novo navrhnuté dôkazy na pojednávaní, ale nie preto, aby súd nezákonne odmietol vykonať dôkazy, ktoré mal v dostatočnom predstihu pred pojednávaním a tieto mohol s niekoľkomesačným predstihom poslať druhej strane. Takýto postup porušuje práva žalobcu na riadne prejednanie veci pred všeobecným súdom, a tým je rozsudok nezákonný. Ak takto navrhnuté dôkazy neboli vykonané a súd podľa žalobcu nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie postavené na prijatých dvoch záveroch, tak potom takéto rozhodnutie, tým, že neobsahuje dostatočné odôvodnenie svojich záverov, je nepreskúmateľné, a teda nezákonné. Ak súd odôvodnil zamietnutie žaloby z tohto titulu, tak práve nevykonaním dôkazov vypočutím na pojednávanie zabezpečeného svedka zo strany žalobcu pochybil a vec uzavrel bez zreteľa na princípy všeobecnej spravodlivosti. Nijako sa súd nevysporiadal s podpísaným splnomocnením, ani s tým, že nárok advokáta na odmenu je daný už tým, že nebohý svojimi listami z väznice potvrdzoval prezentovanú dohodu svojmu švagrovi, ktorého žiadal o finančné krytie tejto obhajoby, pričom tento svedok bol súdom i napriek prítomnosti na súde odmietnutý vypočuť. Uvedený svedok je držiteľom aj predmetného listu, ktorý nárok žalobcu potvrdzuje, čo do splnenia si povinnosti oznámiť náhradu za obhajobu čo do výšky odmeny. Svedkyňa D. nebola súdom predvolaná, hoci bola navrhnutá 05. 06. 2018 na vypočutie. Túto nemohol žalobca zabezpečiť, nakoľko táto po jeho oslovení odmietla sa zúčastniť nariadeného pojednávania. Aj táto vedela o skutočnostiach obhajoby, platieb, dohody o zastupovaní jednak v trestnej veci, tak i vo veci majetkového vysporiadania s jej osobou, kedy jej bolo písomne oznámené, že má komunikovať so žalobcom. Za tohto stavu odmietnutých dôkazov nie je možné súhlasiť s tým, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, a preto je dôvodné žalobu zamietnuť. K neopodstatnenému vystaveniu faktúry na nebohého a k tomu, že nie je splatná, poukázal na to, že OZ, ani ObchZ pojem faktúra nepozná. Tento dokument je iba zaužívanou formou dokumentovania toku tovaru, prípadne služieb, aj ukončenia obchodného vzťahu, pričom dokumentuje konečné, alebo čiastočné ukončenie prípadu. Z účtovného hľadiska sa faktúra vystavuje subjektu, ktorý tovar alebo službu prevzal. Žiaden účtovný predpis vystavenie faktúry na nebohého nezakazuje a tento dokument je základom pre prihlásenie pohľadávky do dedičského konania, keďže priame vystavenie faktúry na potenciálnych dedičov nie je možné. Na vystavenie faktúry nie je možné čakať do času ukončenia dedičstva, nakoľko takýto postup by mohol viesť k premlčaniu nároku žalobcu, keďže dedičské konania si vyžadujú značnú časovú náročnosť.

3. Žalovaní vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadali rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať im nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Mali za to, že nie je pravdivé, že sa súd nevysporiadal s písomným splnomocnením, keďže v priebehu konania nebolo sporné, že žalobca poskytoval právne služby nebohému, avšak žalobca nepreukázal, že tohto riadne informoval o odmene, resp. tak ako mu to ukladá ust. § 18 ods. 4 zákona o advokácii. Zo splnomocnenia, na ktoré sa žalobca odvoláva, vyplýva, že odmena za jeho zastupovanie poručiťela je obsiahnutá v zmluve o poskytovaní právnej pomoci, pričom uzatvorenie takejto zmluvy, resp. jej obsah nepreukázal. Uviedol iba, že bola uzavretá v ústnej forme, zdôrazniac, že to zákon nezakazuje. Nepreukázal teda, že poručiťela riadne informoval o odmene za poskytnuté právne služby a keďže tento bol spotrebiteľom, s poukazom na ust. § 18 ods. 4 zákona o advokácii mu nárok na odmenu nepatrí. Pokiaľ žalobca vytýkal súdu, že sa nijako nevysporiadal s tým, že nárok na odmenu je daný už tým, že nebohý svojimi listami z väznice potvrdzoval prezentovanú dohodu svojmu švagrovi, ktorého žiadal o finančné krytie tejto obhajoby, žiadny list, ktorý by mal tvoriť prílohu odvolania, tak ako to uvádzal žalobca, im nebol doručený, pričom je nepochybné, že žalobca nemá zásadne právo v odvolacom konaní predkladať nové dôkazy, a preto jeho argumentácia v tomto smere je irelevantná. Rovnako je nesporné, že žalobca neuplatnil prostriedky procesnej obrany a procesného útoku v zákonnej lehote, keď v odvolaní nijako nezodôvodnil svoju nečinnosť, t. j. prečo sa nevyjadril k podanému odporu, resp. prečo návrh na výsluch svedkov im neoznámil podľa § 197 ods. 1 CSP. Rovnako sa nevysporiadal s výhradou súdu, že návrh na vykonanie výsluchov svedkov nevykonal včas. Prvýkrát tak urobil až v oznámení doručenom súdu 05. 06. 2018, ktorým žiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti. Z uvedeného je nesporné, že svojím konaním elementárne porušil zásadu koncentrácie konania, ktorou sa spravuje sporové konanie.

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaných nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

6. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší aj, ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

7. Podľa ust. čl. 9 CSP strany majú právo oboznámiť sa s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon.

8. Podľa ust. § 153 ods. 1, 2 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (ods. 1). Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadať, najmä, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (ods. 2).

9. Podľa § 123 ods. 1 CSP podanie je úkon určený súdu.

10. Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepreloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

11. Podľa ust. § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

12. Podľa ust. § 197 ods. 1, 2 CSP, ak strana navrhne výsluch svedka, zabezpečí jeho prítomnosť na pojednávaní; o takejto skutočnosti vopred upovedomí súd a protistranu (ods. 1). Ak nemožno postupovať podľa odseku 1, požiada strana súd o predvolanie svedka. V návrhu na výsluch svedka sa uvedie meno, priezvisko, prípadne dátum narodenia svedka, adresa, z ktorej možno svedka predvolať, označenie skutočností, ktoré majú byť výsluchom svedka preukázané (ods. 2).

13. Krajský súd konštatuje, že podľa ust. § 23 OZ zastúpenie vzniká na základe zákona alebo rozhodnutím štátneho orgánu (zákonné zastúpenie) alebo na základe dohody o plnomocenstve, t. j. zmluvy. Pri zmluvnom zastúpení treba rozlišovať zmluvu, ktorá zakladá právny vzťah a plnomocnenstvo ako osvedčenie existencie právneho vzťahu zastúpenia. Typickou zmluvou, ktorou vzniká právny pomer zastúpenia, je príkazná zmluva (§ 724 OZ), podľa ktorej sa príkazník zaväzuje, že pre príkazcu obstará nejakú vec alebo vykoná inú činnosť, ktorou je svojím charakterom aj zmluva o poskytovaní právnych služieb podľa Zákona o advokácii, ktorá nemusí mať písomnú formu.

14. Ako vyplýva z obsahu spisu žalovaní v podanom odpore popreli tvrdenia žalobcu, že jeho nárok je dôvodný, vychádzajúce z toho, že nebohý poručený B. L. podpisom splnomocnenia vyjadril súhlas s obhajobou a taktiež s náhradami podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z., keďže v splnomocnení žiadna zmienka o dohode o odmene podľa predmetnej vyhlášky nie je, ale splnomocnenie sa odvoláva na zmluvu o poskytnutí právnej pomoci, ktorú ako dôkaz žalobca nepredložil, a teda mu nárok aj s poukazom na ust. § 18 ods. 4 Zákona o advokácii nepatrí.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že odpor bol súdom žalobcovi na vyjadrenie doručený 14.05.2018 s tým, aby sa k nemu vyjadril v lehote 10 dní, avšak bez uvedenia od kedy (od ktorej rozhodujúcej udalosti), lehota začne plynúť (§ 122 ods. 1 OZ).

15. Žalobca podaním doručeným súdu 05.06.2018 požiadal o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní nariadenom na 06.06.2018 z dôvodu práceneschopnosti, pričom v ňom navrhol vykonať výsluchy svedkov, ktorí mali vedomosť o obsahu ústnej dohody s nebohým, vrátane splnenia povinnosti podľa § 18 ods. 4 zákona o advokácii s uvedením ich mena, dátumu narodenia a adresy, z ktorých ich možno predvolať s tým, že prítomnosť svedka N. S. na pojednávanie zabezpečí. U svedkyne G. D. požiadal o jej predvolanie, keďže ako vyplýva z jeho výpovede, sa ju snažil osloviť, aby išla svedčiť, čo však odmietla s tým, že to bolo pre ňu traumatizujúce obdobie, pretože ako vyplýva zo súdom prvej inštancie

už vtedy pripojeného trestného spisu 1T/22/15, bola v trestnej veci nebohého poškodenou. V prípade oboch svedkov, ktorých výsluch navrhoval, postupoval žalobca v súlade s ust. § 197 CSP.

16. Vzhľadom na uvedené neobstojí konštatovanie súdu prvej inštancie, že vyjadrenie žalobcu k odporu a návrhy na vykonanie dôkazov, t. j. výsluchov uvedených svedkov na preukázanie skutočností, že informoval nebohého o výške odmeny za jednotlivé úkony právnej pomoci, neboli predložené včas, keďže aj podanie doručené 05. 06. 2018 bol povinný žalovaným pred pojednávaním, ktoré nariadil na 06. 09. 2018, podľa ust. § 125 ods. 3 CSP doručiť, teda v dostatočnom predstihu, aby sa na pojednávanie mohli pripraviť.

Vzhľadom na uvedené nemožno na ťarchu žalobcu pričítať neuplatnenie prostriedkov procesného útoku včas a neprihliadať na ne (§ 153 ods. 1, 2), ani to, že strana žalovaných o nich nevedela, za ktorým účelom by muselo byť pojednávanie odročené, aby sa na výsluchy mohla pripraviť a so svojím zástupcom poradiť, a preto ani poukazovanie na rýchlosť a hospodárnosť konania pri odročení pojednávania zo strany súdu prvej inštancie neobstojí.

17. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 písm. c/ CSP zrušil a prihliadnuc aj k zásade dvojinstančnosti súdneho konania mu vec vrátil na ďalšie konanie, počas ktorého vykoná dôkazy navrhnuté stranou žalobcu a vo veci opätovne korektne rozhodne vysporiadajúc sa s podstatnými skutočnosťami uvedenými ním či už v rámci prvostupňového alebo odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).